

Sv. trije kralji.

Bilo je na večer pred sv. tremi kralji. Oče Korén vzame črepinjo z žrjavico vrže vánjo kadila ter pokadi vse hišne prostore, a Korénovka kropí za njim z blagoslovljeno vodo. Otroci kaj lepó molijo za očetom in materjo, in kaj bi ne, saj so znali vže vsi takó lepo moliti, da jih je bilo le veselje poslušati. In danes še posebno, ker jutri je velik praznik, praznik sv. treh kraljev. Jutri bode oče prerezal óni lepi božičnik ali poprtnik, ki ga je mati izpekla še pred božičem. Vsak dobi kosček tega dobrega kruha. Oj to bode zopet novo veselje, posebno za Jožka, ki je vže vedno nadlegoval mater, da bi mu dala prav velik kos lepega, belega poprtnika. Jožek namreč še ni znal, da se poprtnik, ki je stal na sveti večer na lepo pregrnjeni mizi, ne sme poprej načeti, kakor v dan sv. treh

kraljev. A to je vže znala Katarinka, ki je bila le za leto starejša od njega. — Ko je bilo to delo storjeno, napiše oče Korén s kredó na hišna vrata tri črke **G. M. B.** Tega pa vže ni vsakdo znal, kaj te črke pomenijo. To je znal le Markee, ki je vže v šolo hodil in poznal svete tri kralje po imenu.

Po okončanem opravilu, ki je v vsakej krščanski hiši v lepej navadi, prižgé si oče pipo s tobakom a mati gre, da pripravi skromno večerjo, ker danes je post sv. trem kraljem v čast. Otroci posedejo okolo mize ter prosijo očeta, da bi jim povedal, kdo so bili trije kralji, katere je Markee malo poprej postavil v lične jaslice, ki so stale v kotu za mizo. Ali čuj! kaj neki je to zunaj pred vrati? Kdo neki tako lepo poje?

To so koledniki kralji, ki hodijo nocojšni večer od hiše do hiše koledvat.

Mati Korénovka odpre vrata in jim reče, da naj stopijo v hišo. O jejmina! kako lepi so ti trije kralji, jeden je lepši od družega. Vsi trije so oblečeni v lepa bela oblačila, na glavi imajo lepe pobarvane in pozlačene krone. Prvi, ki ima brado, imenuje se Gašpar, drugi je Milhar in tretji Baltižar. Najlepši je Milhar, ki nosi na dolgej palici papirnato zvezdo, katero s tenko nitko okrog suče. V zvezdi gori luč. Milhar je največji med njimi, ima tudi najlepšo obleko in najlepšo krono na glavi. Katarinka je vsa zamaknena v njega. Gašpar se jej pa nič kaj ne dopade, ker ima tako veliko belo brado; star, zelo star mora vže biti. Izvestno se ga je Jezusek ustrašil, če je stopil s tako brado prědenj. A Jožek, ta se boji vseh treh ter se skriva za Markčev hrbet. Slabo vest ima, ker ne sluša rad očeta ne matere, pa tudi k molitvi ga mora mati po večkrat priganjati. Zato je pa tudi tako jokal na sv. Miklavža večer. Malo, prav malo je manjkalo, da ga ni odnesel parkelj, ker ni znal tako lepo in gladko moliti, kakor Markee in Katarinka. Sv. Miklavž mu je za letos še prizanesel, a dejal je resnôbno, da ga k letu parkelj gotovo vzame, ako ne bode znal moliti in se tudi drugače ne poboljša. Zato se pa tudi kraljev boji, posebno ónega črnega zamorca, ki mu se Baltižar pravi.

Kralji koledniki stopivši v sobo, želé vsem „dober večer,“ potlej se vstopijo k vratom ter glasno zapojó:

Mi smo ti tri kraljitarji
Iz treh dežel smo k vam prišli,
Gašpar, Milhar, Baltižar.
Jožef, Marija potujeta
'Z Egipta, kjer sta poprej bilá,
Ker se bojita Herodeža.
Herodež je postal srdit,
Ker se imá nov kralj rodít',
Pustil vse dečke pomorít'.
Dvanajst tisoč moških otrok,
Velika je bila žalost, jok.

Herodež se je veselil
Pa Jezusa le ni dobil.
Mi na kolena pademo
In Jezusu darujemo,
Mire, kadila in zlatá. —
In zdaj s to zvezdo idemo
K vam nazaj več ne pridemo,
Veselo novo leto vam voščimo.
Želimo vam tudi lahko noč
Naj pride Jezus vam na pomoč.“

(Narodna pesen.)

„Glej, glej, kako lepo znate,“ reče oče Korén, ko so koledniki odpeli, „kje ste se pa vse to naučili in od kot ste prišli k nam?“

„Prišli smo iz jutrove dežele, kjer se nam je prikazala svitla zvezda, na katerej je stalo zapisano, da se je porodil nov kralj, ki je nad kralje vse, nebo in zemlja sta njegova,“ reče Gašpar.

„Nu to ste pa res iz daleč doma,“ reče Korén, poseže v žep ter jim dá nekaj krajcarjev za na pot.

A mati Korénovka prime Milharja za roko, nasmehne se mu in reče: „Glej, glej, ta se mi pa nekako znan zdi, kakor bi ga bila vže nekje videla, pa ne, da bi to bil ...“

„Dà, dà, sosedov Ivanek je, saj ga dobro poznam,“ zavpije Markee. Ali trije kralji niso hoteli čakati, da bi jih Korénovi preiskovali in morda še celó za popotni list vprašali, katerega pa niso imeli, naglo so jo pobrali skozi vrata in šli dalje naznanjat rojstvo Jezusovo in pobirat darov. Vzeli so vse radi, kar jim je kdo dal.

Ko so kralji odšli, rekla je Katarinka, da óni bradati Gašpar nihče drug ni, kakor Svitarjev Andrejček, ker mu je ona v oči pogledala, pa se jej je nasmijal. A Jožek še vedno ne veruje, da bi to bili sosedovi, nego zatrjuje, da so to óni isti sv. trije kralji, ki so bili prišli v betlehemiški hlevce sveto dete Jezuska molit in mu darovat.

Dokaj je bilo še razgovora pri večerji. Vsak je zatrjeval svojo. Marcek, ki je celó dejal, da vse tri pozná, pa mu niso hoteli verjeti ne oče ne mati — kakó bi mu neki verojel Jožek — dejal je naposled: „Nu, če bi to bili pravi kralji, kje pa imajo miro, kadilo in zlato? Ti trije le pobirajo, če jim kdo kaj dá; tudi kruha radi vzamejo.“

„Ti si pa moder, ti,“ reče mati Korénovka in pogleda očeta z veselim nasmehom, da ima tako modrega sinka, kakor je njen Marcek.

A oče Korén reče: „Tudi vi, otroci moji, nimate zlatá, srebra, ne drugih dragocenih stvari, kakor so je imeli sv. trije kralji; pa imate nekaj družega, kar je ljubemu Bogu mnogo dražje in ljubše od srebrá in zlatá. To so vaša nedolžna srčeca, ki so polna ljubezni in žive vere do Boga. Zatorej idite in darujte je ljubemu Jezusu, ki se je porodil v betlehemiškem hlevcu. On bode ta darek rad vzprejel in šel v vaša srca, da v njih ostane. Božje dete Jezus ima najraje nedolžna otročja srca, ki so polna žive vere in ljubezni do Bogá. Zatorej ljubite dragega Jezusa, verujte vánj in klanjajte se mu, ker je prišel na ta ubožni svet, da bi nas odkupil od večnega pogubljenja.

I. T.

Praznik sv. treh kraljev.

raznik sv. treh kraljev šteje se k najstarejšim in največjim praznikom naše katoliške cerkve. Ob času Kristovega rojstva se je bila pogubila mej narodi vera v jednega pravega Boga ter se umaknila ostudnemu malikovanju. Ali skozi žalostno temoto vila se je kakor blesteča nitka in od ust do ust tudi mej nevérniki izročevala povest, da se bode o tistem času rodil velik Zveličar, kateri bode slednjega človeka obnovil in oblačil. Hrepenenje po njem je bilo sploh po vsem svetu jako živo. Ta povest je izvirala od obljube božje, v raji storjene, ki je kakor iskra tlela v zavesti izgubljenega sveta, a posebno so jo po Arabiji hranili kot predrago izročilo, ker je ondè o preseljevanji Izraelcev iz Egipta v obljubljeni deželi Balaam prorokoval, da bode svitla zvezda izišla iz judovskega ljudstva. Modri in imenitni možjé na Jutrovem, ki so razglabali zvezde na nebu, čitali so v svetih knjigah ali pa tudi slišali od vérnih Judov o tem prorokovanji, ter goreče želeli zagledati zvezdo, katera bi jim oznanila prihod tega od Boga obljubljenega judovskega kralja.

Čas težkega pričakovanja se dopolni, in glej! v ónej tihej noči, ko se je porodilo sv. dete Jezus v ubožnem hlevcu Betlehemiškem, prikazala se je prečudno svitla zvezda na nebu. Nek skrivnosten glas pové trem „modrim“ v Jutrovej deželi,